

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 04/05/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 116

Bài học hôm qua, Hòa Thượng dạy chúng ta, người chân thật niệm Phật sẽ không già, không bệnh, không chết. Khi chúng ta niệm Phật mà tâm chúng ta thanh tịnh, tâm chúng ta tương ứng với Phật thì A Di Đà là ta, ta chính là A Di Đà, ta và Phật là một không hai. Chúng ta đạt đến cảnh giới này thì chúng ta sẽ không có sinh, già, bệnh, chết. Hiện tại, công phu của chúng ta quá thấp kém, chúng ta bị phiền não chi phối nên chúng ta không đạt được cảnh giới này, chúng ta cảm thấy pháp môn mà mình đang tu hành không thù thắng.

Hòa Thượng nói: **“Trong xã hội hiện đại, mọi hiện tượng khí hậu đều đang diễn ra một cách bất thường”**. Vừa qua, một số địa phương đã trải qua một đợt nắng nóng kéo dài đến 72 ngày, hơn 30 năm qua hiện tượng này chưa xảy ra. Lòng người càng ngày càng xấu ác nên thiên nhiên càng ngày càng khắc nghiệt. Người hiện nay, khởi tâm động niệm đều là **“tự tư tự lợi”**. Nếu chúng ta khởi tâm động niệm vì người thì hoàn cảnh sống sẽ không khắc nghiệt như vậy! Trên Kinh, Phật đã nói: **“Cảnh tùy tâm chuyển”** hay **“Y báo tùy theo chánh báo chuyển”**. **“Chánh báo”** là tâm chúng ta. **“Y báo”** là hoàn cảnh xung quanh chúng ta. Hoàn cảnh không tốt nhất định là do lòng người không tốt. Khí hậu khác thường là do tâm người khác thường.

Cụ Bà Hứa Triết, người được xem là quốc bảo của Singapore đã một đời tận tâm tận lực vì người, nếu có nhiều người như bà thì rất nhiều chúng sanh sẽ được lợi ích. Có một cư sĩ ở Đài Loan làm nghề bán rau, bà đã quyên góp được số tiền từ thiện rất lớn khiến cho cả thế giới phải kính nể. Ngày nay, người học Phật rất đông nhưng người chân thật học Phật, chân thật làm lợi ích cho chúng sanh giống như Phật đã làm thì rất ít. Chúng ta học Phật thì chúng ta phải làm được như Phật, chúng ta phải xả mình vì người, hy sinh phụng hiến. Nếu một phần mười những người học Phật làm được như vậy thì thế gian này sẽ không có thiên tai như động đất, sóng thần, núi lửa. Ngày nay, băng vĩnh cửu ở hai cực trái đất đang tan dần, các nhà khoa học dự báo thời gian tới những vùng đất ở ven biển sẽ bị ngập lụt. Người ngày nay không có sự phản tỉnh cao độ vì họ **“tự tư tự lợi”**. Thiên nhiên đang ngày càng bị tàn phá nghiêm trọng, nước, không khí, hoàn cảnh sống đều bị ô nhiễm, khoảng 50 năm tới, khi chúng ta mất đi, chúng ta sẽ để lại gì cho thế hệ sau? Con cháu chúng ta sẽ phải nhận hậu quả do chúng ta để lại!

Chúng ta khởi một ý niệm thiện hay một ý niệm ác thì ý niệm đó sẽ châu biến pháp giới. Điều này giống như, chúng ta gọi điện thoại cho một người thì sóng điện thoại truyền đi rất nhanh, chỉ sau một thời gian ngắn điện thoại của người đó sẽ reo. Sóng tâm của chúng ta còn di chuyển nhanh hơn sóng điện thoại rất nhiều. Thí dụ, khi chúng ta nghĩ về quá khứ thì những hình ảnh trong quá khứ liền hiện ra; chúng ta nghĩ về nơi nào thì hình ảnh nơi đó liền hiện ra một cách rõ ràng. Nếu mọi người đều khởi ý niệm thiện, khởi lên sự bao dung, tha thứ, luôn nghĩ cho người thì hoàn cảnh sống ở thế gian này sẽ vô cùng tốt đẹp giống như Hòa Thượng thường nói: **“Hoàn cảnh sống sẽ đẹp đến nhường nào!”**.

Hòa Thượng nói: **“Ở trong cộng nghiệp chúng ta phải tu biệt nghiệp. Người chân thật niệm Phật thì khi tai nạn đến người đó nhất định sẽ vượt qua một cách bình an. Chúng ta muốn tránh khỏi tai nạn thì chúng ta phải tu biệt nghiệp”**. Ngày nay, trong xã hội có rất nhiều người xấu ác nên tạo ra hoàn cảnh sống xấu ác. Ở trong cộng nghiệp chúng ta phải tu biệt nghiệp, người khác không tu thiện nghiệp, không khởi tâm thiện lành thì chúng ta phải làm. Người thế gian niệm tham, sân, si, niệm tư lợi còn chúng ta chỉ niệm Phật. Người khác chìm đắm trong *“danh vọng lợi dưỡng”* thì chúng ta nhường cho người khác hưởng, chúng ta đáng được thọ dụng nhưng chúng ta cũng không thọ dụng. Chúng ta tu biệt nghiệp thì chúng ta mới có thể thoát khỏi kiếp nạn.

Thầy Thái thường kể câu chuyện, ở một địa phương, khi động đất xảy ra đã phá hủy rất nhiều nhà cửa, con động đất đến nhà của một người thì liền tách thành hai nhánh, khi đi qua ngôi nhà đó thì lại chụm lại. Kết quả là trong khi nhà của mọi người bị phá hủy thì ngôi nhà của người này vẫn bình an. Người xưa cũng kể câu chuyện, có một người ăn trộm đến trộm tài sản của tất cả những ngôi nhà trong làng nhưng khi kẻ trộm đến một ngôi nhà của một người thiện lương thì có một vị thần đã dùng tay che ngôi nhà đó khiến tên trộm không nhìn thấy. Sau đó, mọi người trong làng đều cảm thấy rất kỳ lạ, vị quan hỏi những người trong gia đình đó là tại sao riêng nhà của họ không bị trộm vào. Đây chính là trong cộng nghiệp có biệt nghiệp.

Nhiều người thắc mắc, vì sao có những người luôn *“đầu tắt mặt tối”*, dùng mọi thủ đoạn mà họ vẫn không có cuộc sống đầy đủ, nhưng có những người không *“chạy đôn chạy đáo”*, không mong cầu, không dùng thủ đoạn mà cuộc sống luôn thanh thoi, không thiếu thứ gì. Nhiều năm nay, chúng ta trồng rau để tặng, các vườn rau sạch liên tục được mở ra ở các địa phương, có người mới nói với tôi, năm nay họ muốn phát tâm xây dựng thêm một vườn rau sạch nữa. Hôm qua, có người nói với tôi, họ tìm được chỗ bán đậu sạch, giá chỉ 15.600đ/ kg, rẻ hơn chỗ chúng ta đang mua 7.000đ/ kg, chúng ta không dùng thủ đoạn, mưu mô nhưng mọi việc đều dần dần hanh thông. Mọi việc hanh thông là do chúng ta dùng tâm chân thành làm mọi việc. Chúng ta dụng tâm chân thành thì chúng ta phải làm mọi việc theo đúng nguyên lý, nguyên tắc. Nếu tâm chúng ta chân thành thì khi chúng ta gieo một cây đậu thì chúng ta cũng gieo đúng nguyên lý, nguyên tắc. Chúng ta làm việc lười biếng, qua loa là do tâm chúng ta chưa chân thành.

Nhiều người không hiểu được những việc chúng ta làm vì họ không có được cảnh giới này. Tôi có một người bạn, trước đây chúng tôi cùng bán hàng ở chợ, khi nhà tôi còn ở quận 6, anh thường ghé thăm tôi, lần nào anh ghé thăm, tôi cũng tặng anh rất nhiều quà như mũ như áo “*A Di Đà Phật*”, sách, đĩa, máy niệm Phật. Người bạn của tôi không hiểu vì sao lần nào tôi cũng tặng cho anh rất nhiều quà như vậy. Anh nói, người khác phải trả tiền thì anh mới đưa quần áo cho họ, tôi chỉ tặng quà cho mọi người thì tôi sẽ sống bằng gì. Họ không được học nên họ không biết rằng con người sống bằng phước báu, thậm chí, họ không biết phước báu là gì. Cuộc sống của họ ngày càng khó khăn mà họ không biết nguyên nhân tại sao. Có một số người phát tâm tặng mọi người mũ bảo hiểm, áo có in chữ “*A Di Đà Phật*”, máy niệm Phật nên họ đưa những thứ này cho tôi. Người nông dân làm ruộng, Thầy Cô giáo đến trường dạy học, kỹ sư nghiên cứu khoa học, công nhân làm trong nhà máy, mỗi người có công việc khác nhau trong xã hội, không phải là chúng ta trực tiếp làm ruộng thì chúng ta mới có gạo để ăn.

Từ nhỏ, bà Hứa Triết đã khởi tâm thiện lành để lợi ích cho người, bà không làm công việc tạo ra tiền mà bà đến chăm sóc mọi người, có một gia đình đang rất khó khăn, người chồng bị nghiện đã bị cảnh sát bắt, người vợ đang bị bệnh khổ, những người con đang nheo nhóc, bà Hứa Triết vừa nghĩ đến việc muốn giúp đỡ họ thì có người đưa cho bà tiền để bà giúp gia đình đó.

Khi tôi tặng rau, đậu, hoa quả cho những người xung quanh, mọi người đều rất ngạc nhiên, những hoa quả này là do tôi tự trồng hoặc mọi người ở các nơi gửi tặng tôi. Họ ngạc nhiên vì họ không có ý niệm tặng quà cho người, họ có nhiều đất nhưng không trồng rau mà chỉ trồng hoa để bán. Hiện tại, ở đây, mọi người chỉ thích trồng hoa Lài Nhật, trồng hoa Sim để bán lấy tiền. Tất cả là do ý niệm của con người. Chúng ta có ý niệm vì người xung quanh hay chỉ ít, chúng ta có ý niệm vì gia đình của mình thì chúng ta sẽ làm khác. Một số người trồng đậu, trồng xoài, họ phun rất nhiều thuốc nhưng các cây này vẫn không cho thu hoạch. Tôi trồng các loại rau, hoa quả, chúng đều lớn nhanh, không sâu bệnh, tôi không bón phân mà tôi chỉ niệm chú: “*Muróp oí, nhanh lớn để tôi mang đi tặng cho mọi người!*”. Nếu tất cả mọi người đều không có ý niệm nghĩ cho người thì cuộc sống sẽ buồn tẻ biết bao!

Khi tôi trồng hoa trái, tôi không có tâm tham cầu, nếu cây có trái thì tôi chỉ mang đi tặng. Khi chúng ta trồng cây, chúng ta phun xịt thuốc giết các loại ong, bướm, chúng ta muốn cây ra trái để bán lấy tiền thì đây là chúng ta có tâm “*tự tư tự lợi*”. Chúng ta muốn có lợi cho mình thì chúng sanh cũng muốn tranh giành “*cái lợi*” với chúng ta. Chúng ta chỉ mong có lợi cho người, không mong lợi cho mình thì mọi thứ đều sẽ sinh sôi. Đây chính là chúng ta biết tu biệt nghiệp trong cộng nghiệp, trong cộng nghiệp nhất định có biệt nghiệp. Chúng ta muốn có biệt nghiệp thì chính chúng ta phải “*y giáo phụng hành*”, nghe và nỗ lực làm theo lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta là những người tu hành, chúng ta vạn nhất không nên tự cao, tự đại, tự cho mình là người có tu hành, có phẩm đức, xem thường người khác**”. Chúng ta đừng cho rằng chúng ta là người chân thật tu hành, là người đã tu hành trong nhiều năm mà chúng ta xem thường người khác. Ngày ngày, chúng ta luôn chìm đắm trong hình tướng, không chú trọng đến nội tâm của chính mình.

Trước đây, tôi đến một nơi để giảng, một người nơi đó nói rằng, tôi không được mặc áo tràng nâu mà tôi chỉ được mặc áo tràng lam. Khi học trò của tôi gọi tôi bằng Thầy thì họ quát rằng, không ai được phép gọi tôi là Thầy. Họ phân biệt, chấp trước, họ tự cho rằng họ là người tu hành, người khác thì không tu. Trên “**Kinh Kim Cang**” Phật nói: “**Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn bào ảnh**”. Tất cả mọi thứ có hình tướng đều là giả chỉ có chân tâm thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi của chúng ta mới là thật.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải dùng tâm khiêm nhường, khiêm hạ cầu học**”. Khi tôi về thăm một ngôi chùa, nơi tôi đã học tập gần 20 năm, tôi nhìn thấy có nhiều chú tiểu nhỏ, tôi muốn cống hiến cho nơi đó, sau một năm đến ba năm thì tôi có thể giúp các chú tiểu có thể đọc, dịch chữ Hán cơ bản. Tôi nói với vị trụ trì về trang web dạy chữ Hán của mình nhưng họ tỏ ý không quan tâm, họ cho rằng điều đó không cần thiết. Ngày xưa, khi Hòa Thượng cần cầu học Phật pháp với Lão cư sĩ Lý Bình Nam, Lão cư sĩ đã nói: “**Ngày nay, các ông quỳ dưới chân tôi cần cầu học Phật pháp, tương lai các ông phải quỳ dưới chân người ta để dâng Phật pháp. Nếu các ông không làm như vậy thì họ sẽ không muốn tiếp nhận Phật pháp, họ sẽ ngày càng đọa lạc!**”. Đây là lòng đại từ bi của Lão cư sĩ Lý Bình Nam.

Ngày nay, nếu nơi nào có thể đề xướng được Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta sẽ đến nơi đó. Nhiều người sau khi đọc xong cuốn “**Những tấm gương đức hạnh Việt Nam**”, họ cảm thấy rất hổ thẹn, họ được khơi dậy lòng trắc ẩn. Cha Ông của chúng ta đã sống một cuộc đời vẻ vang, cống hiến cuộc đời cho đất nước, dân tộc, nếu không có tiền nhân đã hy sinh phụng hiến thì chúng ta không thể có hoàn cảnh sống tốt đẹp như ngày hôm nay.

Chúng ta phải nỗ lực tu biệt nghiệp, việc người khác không làm thì chúng ta làm. Người xưa dạy chúng ta: “**Nhẫn những việc mà người ta không thể nhẫn, làm được những việc mà người ta không thể làm**”. Chúng ta phải tích cực làm những việc lợi ích chúng sanh, lợi ích cộng đồng. Thầy Thái nói, mùa Đông năm nay, các Thầy sẽ tổ chức cho thanh thiếu niên học tập trong kỳ nghỉ Đông. Ở đất nước chúng ta không có nghỉ Đông nhưng chúng ta có kỳ nghỉ Hè, mùa Hè này, chúng ta sẽ kết hợp với các ban ngành tổ chức trại hè cho các con. Rất nhiều nơi chưa tin chúng ta vì họ chưa thấy ai làm miễn phí. Tất cả các lớp học của chúng ta đều miễn phí, chúng ta không vận động, không kêu gọi kinh phí. Đây là trong cộng nghiệp chúng ta tu biệt nghiệp. Đây là chúng ta làm ra tấm gương.

Hòa Thượng từng dạy: “***Trong xã hội hiện đại, bố thí pháp là chúng ta phải chân thật làm ra tấm gương***”. Bố thí pháp không phải là chúng ta in ra những bộ Kinh, bộ sách mà là chúng ta làm ra tấm gương. Người khác nhìn thấy tấm gương của chúng ta, họ cảm động thì họ sẽ học hỏi, làm theo. Nếu họ nhìn thấy cách chúng ta làm, họ học hỏi và làm khác đi một chút thì điều đó cũng tốt. Ngày nay, ở một số trường, các lớp cuối cấp ba có tổ chức buổi lễ tri ân Cha Mẹ, Thầy Cô, những người tham gia đều vô cùng cảm xúc. Chúng ta tổ chức các buổi lễ tri ân hơn mười năm nay, những buổi lễ này cũng nhắc thức những người con biết tri ân Cha Mẹ, Thầy Cô, những người đã thành toàn cho mình. Trong mọi lĩnh vực, mọi ngành nghề, chúng ta đều có thể làm ra tấm gương. Thí dụ, khi chúng ta trồng rau, cuộc đất chúng ta cũng có thể làm ra tấm gương. Hòa Thượng từng kể về một công ty có tên là “*Đệ Nhất*”, người giám đốc hay nhân viên vệ sinh của công ty cũng đều là “*đệ nhất*”. Nhân viên vệ sinh trong công ty cũng rất quan trọng, nếu một hôm mà nhân viên vệ sinh không đi làm thì mọi người trong công ty cũng sẽ gặp phiền phức!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!